

КАРПІНСЬКИЙ Б. А.,

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри публічного
адміністрування та управління бізнесом
(Львівський національний університет
імені Івана Франка)

КАРПІНСЬКА О. Б.,

кандидат юридичних наук, адвокат
(Львівський національний університет
імені Івана Франка)

УДК 342.1:342.7

DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.5.3>

ДЕРЖАВНА СТРАТЕГІОЛОГІЯ: УПРАВЛІНСЬКО-ПРАВОВІ ПРІОРИТЕТИ Й ПРОЯВИ ДЕРЖАВОТВОРЧОГО ПАТРІОТИЗМУ НАЦІЇ ЗА ВОЄННОГО СТАНУ

Вперше синтезовано, що державна стратегіологія полягає в концептуальному визначенні розвиткових пріоритетів, постановці, розробці та формулюванні основних цілей і програмних завдань управління та розвитку держави на довготермінову перспективу, виходячи з тенденційних особливостей впливу зовнішнього світу та прагматичних інтересів власного населення.

Запропоновано, що державна стратегіологія є фундаментальною основою щодо логічного формування управлінсько-правових пріоритетів через розробку конкретних державних програм, бюджетів та законодавства із правовим спрямуванням на підвищення добробуту громадян, забезпечення національної безпеки та розвитку держави загалом. В контексті управлінсько-пріоритетних напрямів взаємодії державної стратегіології із державотворчим патріотизмом нації наголошено, що вона виступає базовою основою конституційності прав і обов'язків громадян щодо активного забезпечення єдності та підтримки громадян у досягненні як національних цілей, так і розвитку держави.

Доведено, що системне ув'язування управлінсько-пріоритетних напрямів державної стратегіології з державотворчим патріотизмом нації передбачає активну взаємодію між державою та громадянами, залучення в оборот спільних цінностей та цілей, які сприяють зміцненню національної ідентичності й патріотичних настроїв серед населення. Виділено, що воєнний стан змінює й рівень відповідальності перед світоглядним простором у системі державної стратегіології, який стає більш мотивно вираженим та конкретизованим, оскільки за ним криється потреба в забезпеченні територіальної цілісності та можливості щодо перспектив післявоєнного розвитку держави.

Обґрунтовано, що принципи та функції у державній стратегіології служать дієвими мотивно-орієнтирними управлінсько-правовими засобами для досягнення цієї мети у формі результативності, оскільки через них забезпечується безпека (зокрема, національна, економічна, продовольча, військова тощо), мобілізація ресурсів, інформаційна підтримка, психологічна стійкість



й легітимність дій держави у жорсткий воєнний період, а значить формується подальший розвиток та конкурентоспроможність у глобальному просторі.

Ключові слова: право, громадянин, державна стратегіологія, державотворчий патріотизм нації, воєнний стан, управління, розвиток, пріоритет, мотив.

Karpinsky V. A., Karpinska O. B. State strategiology: administrative and legal priorities and manifestations of state-creating patriotism of nation during the state of martial

For the first time, it was synthesized that state strategiology consists in the conceptual determination of development priorities, setting, development and formulation of the main goals and program objectives of the management and development of the state for the long-term perspective, based on the tendentious features of the influence of the outside world and the pragmatic interests of the own population.

It is proposed that state strategiology is a fundamental basis for the logical formation of administrative and legal priorities through the development of specific state programs, budgets and legislation with a legal focus on improving the welfare of citizens, ensuring national security and the development of the state in general. In the context of the management-priority directions of the interaction of state strategiology with the state-creative patriotism of nation, it is emphasized that it acts as the basic basis of the constitutionality of the rights and duties of citizens regarding the active provision of unity and support of citizens in achieving both national goals and the development of the state.

It has been proven that the systematic linking of management-priority areas of state strategiology with the state-creative patriotism of nation involves active interaction between the state and citizens, the involvement in circulation of common values and goals that contribute to the strengthening of national identity and patriotic sentiments among the population. It is highlighted that the state of war also changes the level of responsibility for the worldview space in the system of state strategiology, which becomes more motivated and specified, because behind it lies the need to ensure territorial integrity and opportunities for the prospects of post-war development of the state.

It is substantiated that the principles and functions of state strategiology serve as effective motivational and guiding administrative and legal means to achieve this goal in the form of effectiveness, since they ensure security (in particular, national, economic, food, military, etc.), resource mobilization, information support, psychological stability and legitimacy of the state's actions during the harsh war period, which means that further development and competitiveness in the global space are formed.

Key words: law, citizen, state strategiology, state-creative patriotism of nation, martial law, management, development, priority, motive.

Вступ. Динамічність розвитку кожної держави у значній мірі залежить від вірності обраних довготермінових орієнтирів, тобто стратегій, а з ними й прийняття стратегічних рішень. Характерними ознаками правових умов, у яких функціонують сучасні держави, стає їх динамічність й невизначеність. Саме тому, одним з пріоритетних чинників, використання котрого може реально забезпечити державі конкурентоспроможність у глобальному ринковому середовищі та сприяти посиленню її рейтингових позицій, стає належним чином обґрунтована стратегіологія розвитку. Прийнято, що така стратегіологія повинна враховувати розвиткові тенденції та базуватись на інноваційних засадничих положеннях, тобто у своїй фундаментальній основі передбачати ефективність використання різномісних ресурсів з врахуванням інтересів громадянина-споживача, забезпечуючи означене відповідною



законодавчо-нормативною базою. Окрім того, стратегіологія розвитку держави повинна містити не лише ідеологічну доміную з програмним переліком запланованих дій та способів їх досягнення, але й ураховувати виникнення можливих правових суперечностей, щоб вчасно адаптуватися до мінливих умов середовища. Зокрема, для України пріоритетне місце в ній має відводитись жорстким особливостям воєнного стану та забезпеченню територіальної цілісності й обороноздатності в умовах повномасштабної війни з державою-анексором.

Постановка завдання. У науковій літературі часто порушуються питання, які стосуються тих чи інших аспектів стратегіології розвитку держави. Так, у працях як вітчизняних науковців, серед яких – Д. Белов, Г. Головач, С. Головатий, О. Кузьмін, В. Лемак, Л. Луць, Р. Майданик, О. Макаренко, С. Максимов, О. Оверчук, Н. Оніщенко, М. Оніщук, Н. Пархоменко, С. Погребняк, П. Рабінович, М. Савчин, О. Святоцький, Ю. Тодика, В. Шаповал, Ю. Шемшученко, так і зарубіжних – R. Bird, G. Dent, D. Doran, R. Dubey, M. Giannakis, R. Gropas, P. Iglesias-Rodriguez, L. Lopucki, D. Mee, S. Park, A. Triandafyllidou, W. Weyrauch та ін., представлено управлінсько-правову сутність стратегії розвитку світу й господарства, їх національні відмінності та узгодженість із генеральною стратегією держави; розглянуто характерні чинники, які впливають на прийняття рішення щодо вибору стратегії для конкретних виробничих ситуацій [1–12].

Однак, незважаючи на значну кількість наукових публікацій, ще не сформовано узагальнений підхід до системного поєднання правового забезпечення і врахування патріотизму громадян в умовах воєнного стану, що стало передумовою для проведення окремого дослідження.

Головною метою цієї роботи є формування сутності державної стратегіології, визначення управлінсько-правових пріоритетів в ній, виходячи з потреб активізації прояву державотворчого патріотизму нації за воєнного стану.

Результати дослідження. Підкреслимо, що державотворчий патріотизм нації (*state-creative patriotism of nation*) – це все, що народ загалом та кожен громадянин зокрема роблять в інтересах творення незалежної, суверенної, цивілізованої держави. За своєю природою означений патріотизм можливо оцінювати на основі використання двох підходів: якісного та кількісного (податкового) [2; 3].

Можливо стверджувати, що *державна стратегіологія (state strategy)* полягає як у концептуальному визначенні розвиткових пріоритетів, так і постановці, розробці та формулюванні основних цілей і завдань правового розвитку держави на довготермінову перспективу, виходячи з тенденційних особливостей впливу зовнішнього світу та прагматичних інтересів власного населення у конкретному періоді. Практично державна стратегіологія є дієвим управлінсько-правовим інструментом у системі досягнення національних інтересів, забезпечення сталого розвитку та захисту безпеки країни. Виходячи з фундаментальних пріоритетів розвитку держави, до базових елементів державної стратегіології відносять:

1. Місія та візія: сформульовані принципи, які конкретизовано визначають основну мету і майбутнє держави. Так, місія вказує на пріоритетні завдання держави, а візія – на бажаний результат.

2. Цілі і завдання: стратегіологія визначає конкретні цілі, які держава прагне досягти в різних сферах, зокрема, економіка, політика, соціальний розвиток, оборона тощо. Через логіку визначених завдань окреслюються відповідні пріоритетам шляхи досягнення поставлених цілей.

3. Принципи та цінності: державна стратегіологія ґрунтується на конкретних принципах і цінностях, які визначають методи дії держави та її ставлення до окремих питань, виходячи з інтересів власного населення.

4. Орієнтуючі напрями діяльності: стратегіологія вказує на базові сфери і напрями, в яких доцільно приймати управлінські рішення та вести діяльність, щоб досягнути поставлених цілей.

5. Механізми контролю і оцінки: державна стратегіологія передбачає моніторинг та оцінку виконання програмних завдань, щоб вчасно відреагувати, коригувати дії та досягати намічених результатів.



6. Ресурси та бюджет: державна стратегіологія повинна враховувати можливості як залучення наявних ресурсів, так і фінансове забезпечення запланованих заходів.

Державна стратегіологія є фундаментальною управлінсько-правовою основою для розробки конкретних державних програм, бюджетів та законодавства із правовим спрямуванням на підвищення добробуту громадян, забезпечення національної безпеки та розвитку держави загалом. Об'єктивно, щоб концептуальна ідеологія державної стратегіології та її програмне забезпечення були прозорими й відкритими для громадськості необхідно залучати фахівців і експертів до їх формування та вчасно обновлювати з плином часу, тобто щоб вони відповідали змінним умовам та й викликам.

В контексті пріоритетних напрямів взаємодії державної стратегіології із державотворчим патріотизмом нації можливо підкреслити, що вона виступає базовою основою конституційності прав і обов'язків громадян щодо активного забезпечення єдності та підтримки громадян у досягненні як національних цілей, так і розвитку держави (табл. 1).

Таблиця 1

Пріоритетні взаємодіючі напрями державної стратегіології, виходячи з доктрини державотворчого патріотизму нації

Пріоритетні напрями	Системне забезпечення
Визначення національних цілей та ідентичності	Окреслення й задіяння конкретних національних цілей та цінностей, через які ідентифікують націю. Дані цілі відображаються через державотворчий патріотизм нації та допомагають громадянам відчувати себе вагомою часткою держави, обумовлюючи залучення себе до спільно-об'єднаних зусиль щодо досягнення поставлених цілей
Виховання патріотизму через освіту	Державна стратегіологія підтримує освітні програми, оскільки вони сприяють розвитку патріотичних цінностей серед молоді, зокрема, через вивчення ними історії становлення держави, її культури й національних традицій
Сприяння активізації громадянської участі	Створюються умови для громадянської участі у прийнятті рішень й реалізації стратегіологічних положень, зокрема, формування механізмів звітування перед громадкістю, організація громадських слухань й консультацій
Сприяння національному єднанню	Програмно задіяються заходи щодо уникнення чи зменшення внутрішніх конфліктів та підтримки єдності нації, зокрема через збалансовану політику соціальної інтеграції, заходи зниження диспропорційності й розвитку регіонів
Сприяння громадянській відповідальності	Державна стратегіологія через підходи державотворчого патріотизму нації надихає громадян на власну відповідальність перед країною та спонукає їх до добровільної участі у громадських ініціативах і служінні інтересам громади
Забезпечення прозорості й відкритості владних інституцій	Державна стратегіологія цілеспрямовано включає в розвіткові програми заходи щодо нарощування прозорості й відкритості в роботі державних інституцій, щоб громадяни мали реальну можливість спостерігати і оперативно впливати на процес прийняття рішень

Джерело: власна розробка

Можливо стверджувати, що ув'язування пріоритетних напрямів державної стратегіології з державотворчим патріотизмом нації передбачає активну взаємодію між державою і громадянами через управлінсько-правові засади, залучення в оборот спільних цінностей та цілей, які сприяють зміцненню національної ідентичності й патріотичних настроїв серед населення.



Умови воєнного стану можуть змінити сприйняття та акценти в цінностях, які сприяють зміцненню національної ідентичності й патріотичних настроїв громадян. Так, державотворчий патріотизм нації в цих умовах характеризується низкою цінностей.

Зокрема, за цінністю солідарність й єдність акцентується базова увага на характерному значенні спільності та підтримки один одного у жорстких обставинах, оскільки через неї можливо зміцнити національний дух і патріотичні почуття. Дана цінність допомагає розкриттю розуміння громадян причетності до своєї нації, частиною котрої вони виступають в розвитковому процесі.

Важлива цінність відданість Батьківщині – за якою не лише вона підкреслюється, а наявне стійке бажання громадян захищати її від зовнішніх загроз, обумовлюючи тим формування патріотичного духу й готовності дієво служити інтересам держави.

За цінністю історична свідомість криються знання про історію своєї нації і її досягнень, які вона досягла в минулому, тобто через неї підкреслюється національна ідентичність й гордість за власні культурні традиції та спадок від попередніх поколінь.

Інший набір стосується збереження демократичних цінностей і принципів, що стає пріоритетним для підтримки національної ідентичності, оскільки на основі цього можливо відділити націю від ворогів, які можуть вперто нав'язувати свою ідеологію авторитаризму й деспотизму.

За цінністю гідність і гордість ховаються відчуття духовного свого, тобто через неї забезпечуються можливості для прояву досягнень і самореалізації громадян.

Інша цінність щодо спільної мети в умовах воєнного стану характеризує об'єднаним сутність державотворчого патріотизму нації щодо захисту держави, забезпечуючи тим зміцнення національної ідентичності й патріотичності, оскільки громадяни відчують, що їхні зусилля мають вагомe значення для її формування і розвитку.

Загалом, державотворчий патріотизм в умовах воєнного стану базується на управлінсько-правовому фундаменталізмі захисту та підтримки нації, відданості батьківщині, історичній свідомості і цінностях, які сприяють єдності та гідності. Властиво ці цінності взаємодоповнюючи одна одну синергічно підсилюють прояви як національної ідентичності, так і патріотичні настрої громадян у період воєнного стану.

Окрім того, зазначимо, що в умовах воєнного стану наведені в табл. 1 пріоритетні управлінсько-правові напрями дещо трансформуються, оскільки на визначальні позиції виходить проблема забезпечення безпеки й територіальної цілісності держави, обумовлюючи тим й зміну акцентів у напрямках і завданнях державної стратегіології з врахуванням особливостей прояву в цих умовах державотворчого патріотизму нації (табл. 2).

Таблиця 2

Пріоритетні управлінсько-правові напрями й орієнтованість завдань державної стратегіології з позиції державотворчого патріотизму нації в умовах воєнного стану

Напрями	Орієнтованість завдань
Захист територіальної цілісності та суверенітету	Головним завданням воєнного стану є відвертання загрози зовнішньої агресії та захист територіальної цілісності й суверенітету держави. Державна стратегіологія повинна сприяти формуванню патріотичного національного духу й готовності громадян захищати свою країну
Мобілізація суспільства	Для успішного ведення воєнних операцій необхідна активна підтримка населення. Державна стратегіологія повинна сприяти мобілізації суспільства, включаючи молодь, жінок та інших соціальних груп, до активної участі в оборонній справі
Підтримка воїнів та їх родин	Забезпечення підтримки для воїнів і їхніх родин є пріоритетним завданням воєнного стану. Державна стратегіологія повинна передбачати програми соціальної підтримки, медичного обслуговування та психологічної підтримки для воїнів і їхніх сімей



Продовження таблиці 2

Інформаційна безпека	Воєнний стан включає в себе інформаційну війну. Державна стратегіологія повинна включати в себе заходи зі зміцнення інформаційної безпеки й відповіді на дезінформацію, спрямовану проти держави
Формування національної єдності	У воєнний період важливо формувати національну єдність, об'єднуючи різні соціальні й етнічні групи нації. Державна стратегіологія має сприяти цій єдності і виключити конфлікти всередині держави
Дипломатичні зусилля	Незважаючи на військове протистояння, дипломатичні зусилля можуть грати важливу роль у вирішенні агресії. Державна стратегіологія повинна передбачати координацію дипломатичних зусиль для досягнення мирного розв'язання військових загроз і проявів

Джерело: власна розробка

Воєнний стан змінює й рівень відповідальності перед світоглядним простором у системі управлінсько-правового апарату державної стратегіології, який стає більш мотивно вираженим та конкретизованим, оскільки за ним криється потреба в забезпеченні територіальної цілісності та можливості щодо перспектив післявоєнного розвитку держави (табл. 3).

Таблиця 3

Характерні рівні відповідальності та мотивні прояви у державній стратегіології з позиції державотворчого патріотизму нації в умовах воєнного стану

Рівень мотивної відповідальності	Мотивний прояв
Перед державою	Громадяни відчувають відповідальність перед своєю державою за збереження її суверенітету, територіальної цілісності та безпеки. Властиво, вони розуміють, що доля як держави, так і того, що залишає нащадкам залежить від їхнього безпосереднього внеску нині в оборону та підтримку збройних сил
Перед співгромадянами	Воєнний стан підсилює ступінь взаємодопомоги й співпереживання серед громадян. Кожен почуває себе відповідальним перед іншими членами нації, особливо перед військовослужбовцями та їхніми родинами
Перед майбутніми поколіннями	Патріотична відповідальність мотивно орієнтує громадян на забезпечення долі своєї держави у майбутньому. Вони розуміють, що їхні патріотично спрямовані дії впливають на духовну й матеріальну спадщину, яку вони залишать своїм нащадкам
За реалізацію стратегії	У воєнний час державна стратегіологія має бути найбільш ефективною в системі захисту нації. Громадяни відчувають відповідальність за належну реалізацію власної участі в цій стратегії, незалежно від того, чи це оборонна служба, громадська підтримка або інші функції на шляху захисту як вікових цінностей, так і перспективних можливостей
Перед міжнародним співтовариством	Державотворчий патріотизм нації забезпечує й мотивно-логічну відповідальність перед міжнародним співтовариством та союзниками, які надають різноманітну підтримку в умовах воєнного стану. Практично, держава та її громадяни мають дотримуватися міжнародних норм та зобов'язань, які були прийняті з врахуванням національних позицій

Джерело: власна розробка



Доцільно зазначити, що взаємозв'язок принципів та функцій у державній стратегіології в умовах воєнного стану з позиції державотворчого патріотизму нації має також цілеспрямовано спрямованим на захист суверенності держави та безпеки її громадян (табл. 4).

Таблиця 4

Взаємозв'язок пріоритетних управлінсько-правових напрямів, характерних принципів та функцій у державній стратегіології в умовах воєнного стану на засадах державотворчого патріотизму нації

Напрями	Характерні	
	принципи	функції
Забезпечення безпеки і оборони	Захист національного суверенітету, територіальної цілісності та безпеки нації	Розробка і впровадження військових та оборонних стратегій, забезпечення військової готовності, підтримка обороноздатності держави
Мобілізація національних ресурсів	Мобілізація національних ресурсів для забезпечення потреб оборони і проведення військових операцій	Впровадження економічних та фінансових заходів для забезпечення воєнних потреб, регулювання й координація роботи громадян у військовому періоді
Інформаційна війна й пропаганда	Забезпечення психологічної стійкості і підтримка патріотичних настроїв серед населення	Проведення цілеспрямованої інформаційної війни, розповсюдження пропаганди, контроль за медіа та інформаційним простором
Соціальна підтримка і моральний дух	Підтримка воїнів, їхніх родин та учасників оборони країни, підвищення рівня національного єднання	Забезпечення медичного обслуговування, соціальної і моральної підтримки військовослужбовців та цивільного населення
Легітимність і правова база	Забезпечення законності та відповідної легітимності у воєнний період	Прийняття відповідних законів і нормативних актів, моніторинг і контроль за їхнім дотриманням у воєнний період
Зовнішні зв'язки й дипломатія	Забезпечення дієвої підтримки і співпраці з міжнародними партнерами й союзниками	Розвиток зовнішніх відносин, підтримка міжнародних альянсів, активне ведення дипломатичної діяльності для досягнення стратегіологічних цілей

Джерело: власна розробка

В оголошений воєнний стан державотворчий патріотизм нації стає базовим управлінсько-правовим чинником, що об'єднує суспільство, синтезуючи й стимулюючи його мотиваційні дії на захист власної держави. Практично, принципи та функції у державній стратегіології служать дієвими мотивно-орієнтирними засобами для досягнення цієї мети у формі результативності, оскільки через них забезпечується безпека (зокрема, національна, економічна, продовольча, військова тощо), мобілізація ресурсів, інформаційна підтримка, психологічна стійкість й легітимність дій держави у жорсткий воєнний період, а значить формується подальший розвиток та конкурентоспроможність у глобальному просторі (рис. 1).

Властиво через реалізацію засадничих управлінсько-правових методів і завдань державної стратегіології в умовах воєнного стану відбувається цілеспрямоване забезпечення національної безпеки і активізація державотворчого патріотизму нації.

Так, до характерного управлінсько-правового методу державної стратегіології в цих умовах відноситься мобілізація ресурсів, оскільки за військових дій держава повинна



мобілізувати всі свої ресурси, включаючи людські, фінансові, промислові тощо, для належного забезпечення обороноздатності й проведення військових операцій.

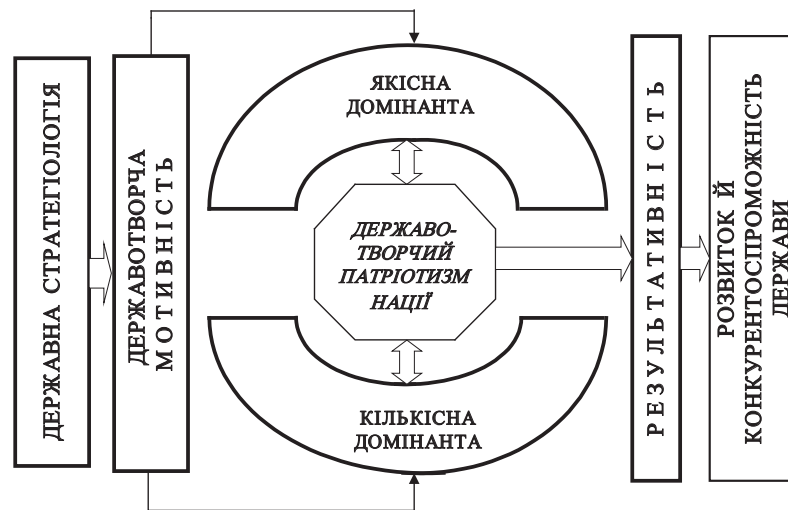


Рис. 1. Взаємозв'язок державної стратегіології з державотворчим патріотизмом нації з спрямованістю на результативність

Джерело: власна розробка

Іншим методом у цьому контексті стає інформаційна (гібридна) війна і тут держава в її інформаційних межах має через відповідні канали активно формувати національну єдність та підтримку цього патріотизму. Означене може включати в себе розповсюдження інформації про ворога, мобілізаційні заклики, публічну підтримку військових дій тощо.

Через метод запуску освітніх кампаній (поширення знань про історію, культуру й цінності країни) підвищується загальний рівень державотворчого патріотизму нації.

Метод підтримки ветеранів на державному рівні передбачає стійку увагу до потреб ветеранів війни і їхніх родин, щоб підвищити загальне почуття вдячності та патріотизму серед військовослужбовців й громадян.

Водночас, через метод розвитку національного господарства забезпечується його стабільність та розвиток, що включає диверсифікацію економіки, забезпечення енергетичної безпеки і нарощування виробництва оборонних засобів.

Метод сприяння духовному розвитку в рамках активізації державотворчого патріотизму нації забезпечує духовний розвиток громадян, включаючи релігійні та культурні аспекти, допомагаючи тим зміцнювати національну ідентичність і почуття приналежності до держави.

За допомогою методу міжнародної співпраці держава повинна активізувати міжнародну підтримку і співпрацю в умовах воєнного стану, щоб забезпечити дієву підтримку своїм військовим зусиллям та уникнути ізоляційних проявів.

Доцільно підкреслити, що означений методний інструментарій може варіюватись в залежності від конкретної ситуації і політичного контексту, однак він реально спрямований на активізацію державотворчого патріотизму нації та забезпечення національної безпеки в умовах воєнного стану.

Не слід нехтувати й тим, що у системі державної стратегіології з позиції державотворчого патріотизму нації в умовах воєнного стану наявні також характерні ризики і виклики, які можуть достатньо загрозово впливати на довготермінові можливості та стабільність



держави, зокрема: втрата довіри населення (коли патріотичний запал згасає, а соціально-політична конфліктність зростає); виснаження ресурсних можливостей (якщо держава не в стані забезпечити належний рівень життя то це обмежує прояв національної ідеї та патріотизму); втрата свобод та прав (обмеження свобод і прав населення, чи зловживання ними, може також викликати негативні збурення в нього й підірвати основи даного патріотизму); загроза економіці (сумарне накопичення невирішених питань через звуження економічних відносин з іншими країнами, зменшення інвестиційного потоку й збільшення витрат на оборону може привести до інфляції, безробіття, загострення міграційних проблем); ризик втрати території (територіальні втрати призводять до появи глибокого розчарування і обмеження дієвості патріотизму).

Збалансована й обґрунтована державна стратегіологія в умовах воєнного стану є пріоритетно важливою для збереження стабільності й підтримки державотворчого патріотизму нації. Держава повинна забезпечити безпеку та благополуччя свого населення, цілеспрямовано використовуючи управлінсько-правові заходи для зменшення прояву ризиків і дієво реагуючи на виклики, що виникають під час воєнного стану.

Висновки. За своєю сутнісною складовою: *державна стратегіологія* полягає в концептуальному визначенні розвиткових пріоритетів, постановці, розробці та формулюванні основних цілей та управлінсько-правових завдань розвитку держави на довготермінову перспективу, виходячи з тенденційних особливостей впливу зовнішнього світу та прагматичних інтересів власного населення.

Державна стратегіологія є фундаментальною управлінсько-правовою основою для розробки конкретних державних програм, бюджетів та законодавства із спрямуванням на підвищення добробуту громадян, забезпечення національної безпеки та розвитку держави загалом.

В контексті управлінсько-правових пріоритетних напрямів взаємодії державної стратегіології із державотворчим патріотизмом нації можливо підкреслити, що вона виступає базовою основою конституційності прав і обов'язків громадян щодо активного забезпечення єдності та підтримки громадян у досягненні як національних цілей, так і розвитку держави. Окрім того, ув'язування пріоритетних напрямів державної стратегіології з державотворчим патріотизмом нації передбачає активну взаємодію між державою та громадянами, залучення в оборот спільних цінностей та цілей, які сприяють зміцненню національної ідентичності й патріотичних настроїв серед населення. Водночас, воєнний стан змінює й рівень відповідальності перед світоглядним простором у системі державної стратегіології, який стає більш мотивно вираженим та конкретизованим, оскільки за ним криється потреба в забезпеченні територіальної цілісності та можливості щодо перспектив післявоєнного розвитку держави принципи та функції у державній стратегіології служать дієвими мотивно-орієнтирними управлінсько-правовими засобами для досягнення цієї мети у формі результативності, оскільки через них забезпечується безпека (зокрема, національна, економічна, продовольча, військова тощо), мобілізація ресурсів, інформаційна підтримка, психологічна стійкість й легітимність дій держави у жорсткий воєнний період, а значить формується її подальший розвиток та конкурентоспроможність у глобальному просторі.

Список використаних джерел:

1. Звіт про прямі збитки інфраструктури, непрямі втрати економіки від руйнувань внаслідок військової агресії росії проти України, та попередня оцінка потреб України у фінансуванні відновлення. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/08/zvit-pro-pryami-zbytky-infrastruktury-ta-poperednya-oczinka-potreb-kse.pdf>
2. Карпінський Б. А. Державотворчий патріотизм нації: податкова домінанта інвестиційного зростання. Монографія. Львів : Колір ПРО, 2018. 480 с. (Серія „Держава і стратегіологія”).
3. Карпінський Б. А., Карпінська О. Б. Мотив як управлінська основа державотворчого патріотизму нації з позиції стратегіології розвитку держави. *Бізнес Інформ*. 2023. №2. С. 6–15. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-2-6-15>.



4. Макаренков О. Л. Правова визначеність добрих чеснот в образі українців як умова їхньої інтеграції до Європейського Союзу. *Право і суспільство*. 2023. № 3. С. 40–48. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.3.6>.
5. Юридична енциклопедія : в 6 томах / Редкол. : Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. К. : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 1998–2003.
6. After the Financial Crisis: Shifting Legal, Economic and Political Paradigms. Edit by Iglesias-Rodriguez P., Triandafyllidou A., Gropas R. London: Palgrave Macmillan, 2016. 365 p.
7. Bird R. C. Law, Strategy, and Competitive Advantage. *Connecticut Law Review*. 2011. 131. URL: https://opencommons.uconn.edu/law_review/131
8. Dent G. W. The Role of Lawyers in Strategic Alliances. 2003. URL: https://scholarly-commons.law.case.edu/faculty_publications/249
9. Giannakis M., Doran D., Mee D., Dubey R. The design and delivery of modular legal services: implications for supply chain strategy. *International Journal of Production Research*. 2018. Vol. 56, Issue 20. DOI: <https://doi.org/10.1080/00207543.2018.1449976>
10. Legal Strategies. Edit by Antoine Masson, Mary J. Shariff. Verlag Berlin Heidelberg. 2009. DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-642-02135-0>
11. Lopucki L. M., Weyrauch W. O. A Theory of Legal Strategy. *Duke Law Journal*. 2020. Vol. 49, No. 6. Pp. 1405–1486. DOI: <https://doi.org/10.2307/1373051>
12. Park S. K. Legal Strategy Disrupted: Managing Climate Change and Regulatory Transformation. 2021. *American Business Law Journal*. 2021. Vol. 58, Issue 4. Pp. 711–749. DOI: <https://doi.org/10.1111/ablj.12194>

